

MANIFEST

Des de l'Educació Social, diem prou!

Ara fa **25 anys, al novembre de 1996**, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei de creació del **Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya**. Això va ser 5 anys després que comencessin els estudis universitaris en Educació Social, el 1991.

No era una professió nova. Feia dècades que els professionals lluitaven per una formació reglada i reconeguda.

Després de tots aquests anys, l'Educació Social ha demostrat que és essencial, però encara no està plenament valorada ni per les administracions, les empreses i les entitats, ni pel conjunt de la població.

I ara ens toca dir que JA N'HI HA PROU!

En una societat democràtica com la que volem, les administracions públiques tenen l'obligació de fer complir els drets del conjunt de la població. I si l'Educació Social és un dret de la ciutadania, les administracions també són responsables de la precarietat laboral amb la qual viu bona part de la professió.

- El **conveni de referència** per a la majoria de professionals és el **d'Acció Social** (42,64%). Un conveni pendent d'actualitzar des de fa massa anys, un fet que no afavoreix gens la millora en les condicions dels treballadors del sector.

EXIGIM a la patronal i als sindicats majoritaris un Conveni d'Acció Social digne, que tendeixi a l'equiparació dels treballadors del sector públic i del privat. I en el cas de no aplicar el Conveni d'Acció Social, **EXIGIM el rigor dels titulars dels serveis i dels ens contractadors en aplicar el conveni pertinent en cada cas.**

- **L'externalització dels serveis on treballem està creixent.** La majoria de professionals, un 64,50%, estan contractats per entitats privades, mentre que el 35,50%, per ens públics. Això comporta una **diferència de sous** per les mateixes categories en els serveis gestionats per entitats privades i en els que depenen directament de l'administració.

EXIGIM a la Generalitat de Catalunya que abandoni el model de privatització de serveis essencials i que es garanteixi l'equiparació de sous i condicions, i que s'implementin models de concertació que aprofundeixin en un nou model de col·laboració publicosocial.

- **Treballem en un sistema saturat.** Vivim un increment de la pobresa i les desigualtats socials. La taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) a Catalunya és del 26,3% i segueix creixent. Des dels Serveis Socials Bàsics de Catalunya s'han assumit tasques i encàrrecs que desborden els professionals i els impedeixen fer la feina amb la vocació transformadora que reivindiquen per aconseguir canvis reals i estructurals.

EXIGIM a les administracions la transformació del model d'atenció i de les polítiques socials, aplicant polítiques transversals i de perspectiva holística, per atendre de manera efectiva i poder resoldre problemes endèmics com l'accés a l'habitatge, la pobresa infantil i energètica, la Renda Garantida de Ciutadania, l'atenció a la dependència o la promoció de l'autonomia personal. Només així, l'Educació Social podrà situar-se al lloc que li correspon per optimitzar la seva tasca de promoció de les persones i comunitats, i de prevenció de desigualtats, injustícies i altres realitats a les quals massa sovint hem de donar respostes només parcials i pal·liatives.

- **Durant el 2020 des del CEESC es van presentar 4 recursos de reposició** a administracions i entitats públiques perquè els plecs de condicions de les convocatòries de licitacions de gestió de serveis no s'ajustaven a la normativa catalana. Així mateix, vam **presentar 21 recursos de reposició** perquè les bases de les convocatòries d'oposicions o borses de treball per a educadors i educadores socials no s'ajustaven a la normativa catalana. **El menysteniment cap als educadors i les educadores socials creix:** quan administracions, empreses i entitats contracten altres perfils professionals per dur a terme les nostres funcions no valoren les competències i habilitats de la professió. Dit de manera més crua: priven la ciutadania de rebre una atenció socioeducativa qualificada que permeti garantir-ne els drets.

EXIGIM al conjunt d'administracions, a les entitats i als sindicats que s'impedeixi l'intrusisme i es respecti la figura professional de l'educador/a social des de la mateixa redacció dels plecs de condicions fins al rigor en la supervisió de les dotacions compromeses.

- **Un 58.4% de la professió treballa als Serveis Socials (bàsics i especialitzats), sota una Cartera que no es revisa des de l'any 2010.** Tenint en compte que aquest és l'instrument que ha d'assegurar l'accés a les prestacions garantides de la població que les necessiti, és molt greu que no hagi canviat en més de 10 anys i més encara quan la realitat de la nostra societat ha canviat i ja no contempla les necessitats que s'han anat detectant des que es va publicar.

EXIGIM al Departament de Drets Socials que el desplegament del Pla Estratègic de Serveis Socials 2021-2024 es posi en marxa immediatament, prioritzant **l'actualització i la dotació econòmica de la Cartera de Serveis Socials** per tal que reculli les realitats i necessitats actuals. Cal que la Cartera defineixi amb claredat els drets objectius i subjectius, apuntant les incompatibilitats en les seves prestacions i que es defineixin en cada recurs existent els compromisos de l'organització i els drets i deures de les persones.

- **Un 33,96% de la professió treballa amb infància.** A Catalunya, el 35,7% dels infants menors de 16 anys estan en risc de pobresa, una xifra alarmant que considerem el resultat d'unes polítiques públiques insuficients. L'any 2010, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 14/2010, dels Drets i les Oportunitat en la Infància i Adolescència, que tenia com a objectiu visibilitzar l'infant i l'adolescent com a subjecte de drets i oportunitats.

EXIGIM al Departament de Drets Socials el desplegament de la Llei dels Drets i les Oportunitats en la Infància i Adolescència establint-ne el calendari, els pressupostos i les inversions necessàries per fer-la efectiva. **Reclamem que el Pacte per a la Infància sigui més que un acord estratègic** i que s'impulsin polítiques integrals que tinguin en compte la perspectiva dels infants i adolescents. **EXIGIM que s'executin les mesures previstes en el Pla de millora del sistema d'atenció a la infància, l'adolescència, la joventut i les seves famílies a Catalunya 2021-2024.**

- **Som una professió feminitzada.** El 79,43% som dones, una dada que creix des del 2014, quan erem un 74,9%. Paradoxalment, només un 2,5% de les educadores socials ocupen càrrecs de direcció i gerència, enfront el 5,7 % dels educadors socials. I la bretxa salarial, favorable als homes, és del 18,64% .

EXIGIM a entitats i empreses contractants l'equiparació de sous i de responsabilitats entre homes i dones.

- **El 58% dels professionals de l'àmbit de protecció a la infància van estar de baixa en algun moment durant el 2019. El segon motiu més adduït de les baixes –només per sota de la malaltia comuna– van ser l'estrès, la depressió o l'ansietat.** Més de la meitat dels treballadors i treballadores responen que no se'ls ha fet mai cap avaluació de riscos psicosocials.

EXIGIM a les administracions titulars dels serveis i a les entitats contractants que garanteixin el benestar dels professionals de l'Educació Social, la posada en marxa real d'espais de supervisió i de formació en competències tècniques i instrumentals i un seguiment qualitatiu i continu dels diferents serveis i recursos.

- **Portem anys lluitant per la inclusió dels educadors i les educadores socials als centres educatius.**

EXIGIM al Departament d'Educació la incorporació de l'educador/a social als centres educatius en qualitat d'agent educatiu pertanyent a l'equip docent i treballant en col·laboració i coresponsabilitat amb la resta de professionals del centre, de la mateixa manera que, el 17 de desembre de 2018, el Parlament de Catalunya va instar el Govern a "Incorporar, dins dels equips docents dels centres de primària i secundària públics i concertats de Catalunya, un educador social que realitzi les tasques d'acompanyament als infants i adolescents, vetlli pel compliment dels protocols d'abús sexual o assetjament escolar i esdevingui un referent clar per als serveis socials comunitaris dins de l'escola".

Tot plegat conforma un present poc esperançador si no s'hi posa remei de manera decidida. No ens cansem de recordar que en qualsevol moment del dia i de l'any hi ha desenes de professionals exercint, que no ens aturem, que som una professió present en la vida de les persones amb les quals treballem, que acaben sent, d'una manera o altra, totes les que conformen la nostra societat.

Vint-i-cinc anys després, encara hi ha administracions públiques amb les quals costa col·laborar per fer possibles les tasques que el propi Parlament de Catalunya va encomanar al seu dia al Col·legi d'Educaiores i Educadors Socials de Catalunya. Volem ser una corporació que cooperi de manera efectiva en els espais corresponents a la nostra expertesa, però massa sovint tenim la sensació de ser convidats a taules de falsa participació on es pot fer poc més que ratificar el ja decidit.

Som una professió consolidada i madura, amb reconeixement internacional. I fem camí des de fa més de 25 anys i des de fa més de 30. Les educaiores i els educadors socials som peces essencials.

Volem i demanem que l'Educació Social sigui integrada, com a dret de ciutadania, en les polítiques públiques universals per al conjunt de la població.

Ja n'hi ha prou! Cal canviar aquest estat de coses. Fer-nos valer. Assenyalar l'intrusisme-me allà on es produeixi. Lluitar per poder fer millor la nostra feina i exigir que d'una vegada per totes se'ns reconegui.

No volem esperar que passi més temps sense que la professió tingui el reconeixement que es mereix.

Col·legi d'Educaiores i Educadors Socials de Catalunya
Barcelona, 12 de novembre de 2021